

Tomše o Cerarjevi (samo)hvali

MIRO CERAR: SLUŽIL SEM DRŽAVLJANKAM IN DRŽAVLJANOM.

“V čast mi je bilo, da sem lahko služil našim državljankam in državljanom, da lahko skupaj z ministri iz stranke SMC sodelujem v novi vladi in konstruktivno pripomorem k temu, da bomo šli naprej,” je dejal Miro Cerar.

Ta izjava Mira Cerarja je nastala po izvolitvi Vlade Marjana Šarca. Gospod ima navado, da se rad hvali, čeprav dejansko ni dosegel nekih uspehov v štirih letih kot predsednik Vlade RS. Poglejmo nekaj primerov.

Kot predsednik Vlade ni uravnotežil zunanje politike RS. Dovolil je, da je zunanji minister Karel Erjavec deloval izključno v korist Rusije in popolnoma zanemarjal odnose z Evropsko unijo, zvezo Nato in ZDA. Zaradi take politike Karla Erjavca smo ostali popolnoma osamljeni v Evropski uniji. Nihče nam ne želi pomagati pri naših problemih. Posebej se je to pokazalo v primeru arbitraže.

Miro Cerar ni želel prodati Telekoma in kasneje NLB. Posledice so jasno vidne. V primeru Telekoma smo izgubili najmanj 50 % potencialne kupnine, enako pa se napoveduje v primeru NLB. Cincanje v prodajnih postopkih naših politikov pomeni za delovne organizacije zmanjšanje realne prodajne vrednosti. In Miro Cerar je tipičen primer neodločnosti (cincanja).

Cerar pravi »da sem lahko služil našim državljanom in državljanom in navaja, da bo lahko skupaj z ministri stranke SMC sodeloval v novi vladi in konstruktivno pripomogel k temu, da bomo šli naprej«. V kateri smeri bo Miro Cerar šel naprej. Bo še naprej podpirali korupcijo? Na področju zdravstva je preiskovalna komisija državnega zbora RS v njegovem mandatu nesporno ugotovila, da ponudniki prodajajo »stente« v RS po bistveno višjih cenah, kot za te izdelke plačujejo bolnišnične ustanove v EU. Miro Cerar seveda ni zahteval, da organi pregona prednostno preverijo ugotovitve komisije DZ.

Preiskovalna komisija Državnega zbora je nesporno ugotovila, da državna banka NLB ne posluje v skladu z Evropskimi normativi. Posebej je razgalila transfer Iranskega mogotca, ki je nezakonito preko NLB plasiral približno milijardo dolarjev na številne račune po svetu. Šlo je za financiranje kriminala in terorizma. Do danes nismo v javnosti zasledili, da bi predsednik Vlade RS Miro Cerar zahteval odgovornost organov pregona. Ugled RS je med tem seveda padel na minimum.

Mag Rado Pezdir je v intervjuju na RTV SLO 1 julija 2017 razril, kako delujejo finančne ustanove v RS (predvsem je govoril o NLB, oziroma o njeni predhodnici LB). Z dokumenti je dokazal, da ima NLB še vedno povezave z mafijo (beri UDBO), ki izčrpava sistem in ima banka še vedno povezave z nekaterimi tujimi sumljivimi družbami. Do danes se ni zgodilo nič. Tudi jasne zahteve Mira Cerarja, da se takoj zadeve raziščejo, nismo nikoli zaznali.

Kako je Miro Cerar služil državljanom? Poglejmo primer dimnikarske zakonodaje. Ob spremembi zakonodaje v licenčni sistem je naprej dvignil ceno dimnikarske ure na bruto 40,26 EUR (takšno urno postavko ne dosegajo zdravniki ali politiki v RS, dimnikarji pa so dejansko delavci z nižjo šolsko izobrazbo), nato pa dovolil svoji ministrici Ireni Majcen, da je nenormalno visoko dvignila še cene dimnikarskih storitev in uvedla storitve, ki jih nikjer v Evropski uniji ne

izvajajo (meritve emisij iz kurilnih naprav na trdna goriva, meritve vlažnosti drv, meritve emisij CO). Cilj takih storitev je izključno izčrpavanje lastnikov malih kurilnih naprav, saj ne obstajajo nobene analize, ki bi take storitve opravičevale. Enako velja za meritve emisij na MKN na tekoča ali plinasta goriva.

Cerar pravi, da bo s svojimi ministri v vladi Marjana Šarca »šel naprej«. To pomeni, da bodo še naprej »cincali«, ko se bo treba odločiti, da bodo gledali stran, ko bodo mojstri globoke države kradli državni denar, da bodo izkoriščali državljane RS in ne bodo skrbeli za uresničevanje človekovih pravic in razvoj demokracije v RS. Cerarjeva 4 leta v vladi RS so bila izgubljena za državljane in razvoj RS, sedaj pa nam obljublja, da bo šel po isti poti naprej. Še štiri leta bodo zgubljena. Volivci so mu na volitvah leta 2018 rekli hvala!

Ivan TOMŠE

Brežice, 14. septembra 2018

Duhovnik: Ista natega kot maketa za drugi tir v Kopru

Kandidatki za ministrico za infrastrukturo **Alenki Bratušek** (SAB) in kandidatu za ministra za okolje in prostor **Juretu Lebnu** (SMC), ki se bosta jutri predstavljala poslancem, je daljše pismo o njunem delu in dilemah znamenitega projekta Drugi tir napisal **Jože Duhovnik**. Predstavitev obeh ministrskih kandidatov se bo pred odborom za infrastrukturo, ki ga vodi **Rudi Medved** (LMŠ), začela ob 9. uri. Leben in Bratuškova sta [dva od sedmih ministrskih](#)

[kandidatov](#), ki jih volivci junija niso izvolili za poslance, zdaj se pa potegujejo za boljše plačano ministrsko delo.

“Odličnost v zmedenosti ministrskih kandidatov in njihova dela.

Delo je dne 31.8.2018 odlično pojasnilo zmedenost naše oblasti in njenih akterjev. Ministrski kandidat g. Leben z izjemno mimiko telesa stopa pred državljane in jim pojasnjuje » Več narave ali pa lažji posegi vanjo«. Nesrečni tehnični urednik Dela pa zraven zaradi zapolnitve besedila prilepi prispevek g. Borisa Šuligoja alias Škarpena »Drugega tira še lep čas ne bodo gradili«.

Obe besedila sta naravnost vzor kako daleč smo prišli pri vzpodbujanju norosti. Na eni strani preberemo kako se na Ministrstvu za okolje potrebuje pravega vodjo, ki zna biti odločen in stvari postavi v pravo smer ter pri tem spoštuje Naravo, ker je pač priznan strokovnjak, diplomiral na Oxford Brokes University – 1865 (Headington, Oxford OX3 0BP in še 4 naslovi različnih kampusov), uvrščena med 401 do 500 univerz na svetu v letu 2018. Pri tem je treba povedati, da je University of Oxford ustanovljena v 12. stoletju našega štetja, (Carfax Tower kot glavno središče univerze) v mestu Oxford in se praviloma pojavlja po vsakovrstnih ocenah med prvih 30 na svetu. Obe omenjeni univerzi nimata nič skupnega, razen tega, da lahko z manj primerno oceno na Oxford University dobiš mesto na drugih britanskih univerzah, med drugim tudi na Oxford Brokes University, ki je bila včasih primerljiva z Univerzo v Ljubljani, ki je sicer že dosegla uvrstitev med 301 do 400, kar pa ji v zadnjih štirih letih ni uspelo, zato sta sedaj obe univerzi v isti skupini.

Ta uvod moramo poznati, da vemo o čem se pogovarjamo.

Če se spomnimo nazaj dve leti nas je Škarpena podučevala, da mi laiki ne vemo nič o modernih železnicah, kaj šele neka skupinica samozvanih strokovnjakov iz Ljubljane. Zadnji premier g. Miro Cerar, je celo izjavil, da bo 26 km rešilo svetovno železniško logistiko v tem delu sveta in da bomo dosegli bistveno povečanje pretovora v primerjavi z drugimi lukami, če bomo imeli kvazi drugi tir. In državljani so celo verjeli, jasno z vsemi PR potezami, potezami laži in sprenevedanja.

Danes ima Trst že operativno zmogljivost 70 mio ton, Koper ostaja na 23 mio ton.

Kakšno stanje pa je sedaj po dveh letih?

Zavajanje Lebna s trditvijo, da bodo strokovnjaki resno preučili možnost gradnje dvotirne proge je bil samo dokaz več, kako malo so gradbeniki ob načrtovanju vladinega drugega tira razumeli transportno logistiko. S strani g. Lebna niti s strani Cerarja ni bilo nobenega priznanja, da smo strokovna skupina imeli prav od samega začetka. Od samega začetka smo zahtevali za Koper DVOTIRNO progo in ne dva kraka po dveh železniških povezavah. Brez sramu so pobrali naše strokovne ugotovitve, kar je mogoče samo z veliko mero samozaverovanosti in predvsem oholosti ob tako jasni kraji strokovne utemeljitve oziroma ideje. Sprememba iz enega tira v dvotirno progo pri vladini varianti drugega tira nima nobene resne utemeljitve niti resne strategije poseganja človeka v naravo, je preprosto katastrofalno gospodarjenje s prostorom, tako iz strokovnega stališča kot iz pogoja sožitja z naravo. V primeru vladinega drugega tira gre za tipično uničevanje narave na dveh mestih, na starem odseku in dodatno še na novi lokaciji.

Državljan K. je zelo jasno opozoril, da gre za slepo črevo proti Italiji. Smejali so se ljudje in Škarpena ga je zaničevalno poimenoval pijančka in starčka. Nobeden od teh

»strokovnjakov«, ki vedrijo v senci profesorja na gradbeni fakulteti po partijski direktivi iz leta 1950, ni hotel, ni želel, niti smel priznati, da je bil podpisan tajni sporazum med Slovenijo in Italijo s pogojem, da mora slepo črevo priti čim bližje italijanski meji zato, da se preko Doline potegne po potrebi železniški krak iz tržaškega pristanišča. Da po Dolini, poslednji večji lastnini staroselcev Slovencev, ki ohranjajo ekonomsko trdnost, proda Ljubljana v posebnem tajnem sporazumu. (vir Gregorčič in njegova dokumentacija) . Državljan K. je dokumente priskrbel pa niso smeli biti javno objavljeni, saj so podpisniki še živi.

Nam so očitali, da je nemogoča, smrtno nevarna gradnja vzporednega tira. Da res je nevarna če se ne spoštuje pravil tako, da se vlak zaleti v gradbeni stroj. Vzporedna gradnja drugega tira po obstoječi progi je mogoča ob razširitvi osi od 5,0 m na 5,8 m z montažno vgradnjo zaščitne stene. Za primerjavo tako kot na cestah položeni betonski bloki pri 80 km/h nasproti vozečih tovornjakih. Ali ne, saj gre menda za isto ministrstvo.

Potem smo mi – laiki, dokazovali, da je potrebno do Kopra zgraditi moderno dvotirno progo in da se jo da zgraditi po ravnini in dolini vzporedno, oba dela pa povežemo s tunelom tako da prebodemo Kraški rob. To lahko izvedemo z nagibom ali 80 promilov ali 40 promilov. Tega ga. Hreščak iz Dnevnika ne more razumeti, ker je treba poznati 3-D prostor in okolje, potem pa to lahko razumeš in ne podžigaš z neresnicami, pa dajmo po domače, kar z lažmi, ki so seveda plačane. Plača za napisno laž je plačana laž, pa če si kdo stokrat ponovi, da to ni res, češ da sem samo v službi.

Nagib 80 promilov premagujemo z vlečno vrvjo (ne žičnico kakor P. Damjan tega ne more razumeti, saj gre za tehnični sistem in ne lego kocke v dnevni sobi). Nagib 40 promilov pa premagamo z zmogljivejšo lokomotivo (take, ki jih uporabljajo na odsekih nove svilene poti Peking- Berlin). Pogonska moč lokomotive je 14 MW, izdelajo pa jih okoli 500 na leto od

leta 2000 naprej.

Potem kandidat za ministra ugotovi, kaj pa če bi napravili enostavno dvotirno progo, da Državljeni K. in Duhovniku s skupino zapremo usta, ker ne nehajo in ne nehajo govoriti o dejanski razliki med 3 milijardami in njihovo rešitvijo za 800 milijonov? In vsi strokovnjaki od projektantov in delavcev na Agenciji za infrastrukturo zapojejo v zboru, tudi mi bomo zgradili dvotirno progo po trasi drugega tira!

Da strokovnjaki, ki vseskozi branijo neumen projekt zaradi napačnih predpostavk in zraven podpišejo tajni sporazum za razlastnjenje naših zamejcev v Dolini pri Trstu. Državotvornost da te kap!!!

Nepoznavanje slovenske zakonodaje in namerno zavajanje.

In prav 31.08.2018 je Delo končno s strani Škarpene moralo objaviti resnico!. Ta pa je naslednja.

DPN – Državno Prostorski Načrt je z vsemi soglasji zagotovilo, da se v prostoru lahko začne s projektiranjem določene infrastrukture tako, da je glavna os določena po DPN z največjim odmikom 100 m.

Če gradite dvotirno progo z dvema predoroma za en in drugi tir, potem je med njima potreben odmik najmanj 90m zato, ker je v sredini potrebno imeti ubežni rov za potnike! Razdalja med dvema predoroma je odvisna od zemljine, v tem primeru kamenine in je lahko več kot 45 m. 2 x 45 m pa je še vedno 90 m, čeprav nam lahko kakšen nariše in opiše svetlo bodočnost s krajšim metrom, kot je 100 cm ampak na koncu je treba imeti 90 m.

Ker vrtanje predorov v širini 14 m predstavlja dodaten odmik na levi in desni strani in ker je potrebno upoštevati še širino portala okoli 25 m zaradi ojačanja kamenine pred vhodom v predor, je poseg v prostor širši kot je 100 m, tako imamo skupaj 115 m. To pa je več kot 100 m in zato je treba imeti nov DPN.

Vprašanje za Cerarja, Šarca in Lebna.

Ali je zato treba imeti ministra za okolje g. Lebna, da bo šel z glavo skozi zid in izsilil DPN po novi trasi za drugi tir?

Ali ne bi bilo logično zaradi naravovarstvenikov, Lučka Kajfež, Ana Kučan,..... ob obstoječi progi brez odseka preko Kraškega robu bolje uveljaviti vse naravovarstvene predpise in za ljudi ob delu sedanje proge poskrbeti za kakovostno sožitje železnice s prebivalci.

Ali si upate podpisati, da slabo izvedbo sedanje proge zagotavljate Vi naravovarstveniki z zavestno tišino, zavestnim skrivanjem in izkrivljeno logiko. S tem zagotavljate sistematično uničevanje narave, brez da bi poskrbeli za kakovostno umestitev železniške proge v okolje z modernimi zaščitnimi ukrepi.

Ali imate zato g. Lebna v prvi frontni liniji, da zavestno in nalašč govorite o razvoju, kot so vaši predhodniki govorili o razvoju Salonit Anhovo, Donit Medvode, pa rudnik Živega srebra v Idriji pa rudnik svinca v Mežici, pa če hočete še zadnji meta projekt TEŠ 6. Ali se ne ponavlja ista zgodba o lažnem razvoju, ko ves razviti svet že ve kako se takemu razvoju reče. To je kvazi razvoj in vsi protagonosti imajo zato koristi, tako pri zaposlitvi kot pri izdelavi projektov za fascikle.

Strokovnjaki, projektanti vladinega projekta ne upajo naglas povedati, da ta preseka vodno žilo, pa če preplačate geološke strokovnjake na tak ali drugačen način. Saj poznate geologijo Karavank, ko so bile študije in študije, na koncu pa voda teče, ki jo nobeden ni prevedel v takih količinah. Ker pa je vodo želel izkoristiti »nenaš« človek, ga je bilo treba sistematično uničevati dokler ni odnehal. Skrb za podjetništvo? Ali ne?

Natura 2000 je izigrana tako, da ste progo umestili v predore. Ga. Bratuškova ima izjemno priliko, da podpiše dokončno gradbeno dovoljenje, pardon uporabno dovoljenje ob

pogoju, da se planira v primeru požara najmanj dve smrti žrtvi pri tovornem vlaku (strojevodja in spremljevalec) ker tako zahtevajo EU predpisi in na to je opozorilo poročilo GEODATA. Ali ga. Bratušek sploh razume kaj tak podpis pri uporabnem dovoljenju pomeni?

Posebej je zanimivo, da so vse simulacije vožnje po progi izvedene s potniškim vlakom, ki sploh ne sme voziti po projektu sedanjega vladinega drugega tira. Torej je prekmurska firma ista natega kot maketa za drugi tir v Kopru. Tako se igrate v 2 TDK z nami saj prikazujete potniški vlak, kako drvi po progi, po kateri sploh ne sme voziti, ker je izvedba s projektiranimi predori življenjsko nevarna! Spet poročilo GEODATA, ki mu je supliral celoten štab DRI. Tako bi lahko napisali še več strokovno tehničnih napak ki so jih naši projektanti napravili.

Ali g. Leben ve, da je ključna napaka vladinega projekta Drugi tir v tem da trajno in dokončno posega v NATURO 2000, kar bo imelo nepopravljive posledice. Da ostaja stara proga iz Divače do prešnice za Pulj v prostoru, torej slabo izvedena in slabo vzdrževana in da se zato zavestno odrekamo povezavi z Istro izključno in samo v korist Italijanov!

Zakaj se skrivajo naši projektanti za neko konzultantsko hišo Jaspers, ki je letošnjega februarja dobila negativno oceno s strani evropskega računskega sodišča. Slovenija ima predstavnika v Bruslju na sodišču pa naj ta tolmači sklep sodišča o Jaspersu pred našimi TV kamerami.

Kakovost gradnje železniškega ustroja!

Gospodarjenje s prostorom je uporaba kakovostnih materialov za vse objekte. Bistven element je ustroj s tolčencem. Zakaj se je g. Leben na Ministrstvu za infrastrukturo odrekel zavezi o kakovosti dela. Njegova Agencija za železniško infrastrukturo zahteva, da se še danes vgrajuje nekvaliteten tolčenec iz Verda (140 MPa) namesto da bi iz narodno

gospodarskega stališča zahtevala, da zahtevala uporabo tolčenca iz Črnega kala (220 MPa) ki bi po vseh povečanih obremenitvah zdržal vsaj trikrat več kot iz Verda. Kaj bi bilo, ko se odkrije lastniška struktura v obeh kamnolomih!

Ali kdo sploh razume, kaj je primerno napajanje za železnice v Alpah?

EU zahteva, tudi v Italiji, da se nove železniške povezave, kjer so veliki nagibi dol ali gor morajo graditi z napajanjem z izmeničnim tokom. Ga, Bratuškova bo morala odgovoriti, zakaj je Slovenija obkrožena z Avstrijo, Madžarsko in Hrvaško, ki imajo izmenični tok za napajanje in zakaj si tako želimo enosmerno napetost iz Italije? Ali je to zaradi Bandjera rosso?? Ali obstoja minimalno tehnično znanje pri odločevalcih, da to lahko razumejo. Če bi imeli izmenično napajanje od Divače do Kopra, bi uporabili za okoli 60% manj električne energije. Zgodbice o tem, da se enosmerni tok lahko tudi pretvarja nazaj so res zgodbice razvoja!!! Zakaj za hudirja ne kuhajo vse gospodinje na drva, saj je dimna zavesa izjemna za okus npr. za bograč ali golaž???? Torej jejmo vsak dan golaž in bograč!!

Ali sploh vesta oba kandidata za ministra, da preko Slovenije vozijo kombinirane lokomotive, ker je to pogoj interoperabilnega omrežja??? Seveda pred letom 1990 tega nismo želeli, »pošto neče neprijatelj preko Jesenicama dolaziti do Kranja! Blokirati ga čemo več kod Jesenicama!« Bravo evropsko razvojno usmerjeni odločevalci saj moraš biti za tak način razmišljanja ali vzgojen ali pa res ne razumeš v čem je bistvo razvoja družbe in države. Najbrž ni bistvo razvoja, da se srečuješ v krajevni skupnosti in debatiraš. Najbrž je del razvoja družbe tudi v visoko razviti industriji!

Torej na koncu je treba potegniti do Kopra 110 kV ali boljše 220 kV omrežje in zagotoviti dovolj toka za vleko tovornih vlakov in predvsem za napajanje tovornih ladij v samem

pristanišču, da nimajo prižganih diesel motorje za lastno napajanje. To bi moral biti pogoj prebivalcev v Kopru, če bi Škarpena razumel, kje je bistvo razvoja.

Kako pa se sedaj transportira težje kompozicije iz Kopra? Ko pride težja kompozicija, npr. več kot 1650 ton nista več dovolj dve električni lokomotivi ker je vlečna sila premajhna! Zato si pomagajo z diesel lokomotivo od zadaj. Pazite z Diesel lokomotivo zadaj, vsakdo se vpraša zakaj ne z električno, če smo tako razvojno naravnani??

Zato ker bi ob uporabi še ene električne lokomotive cel vlak ostal v hribini, saj bi požgal vse napajalne postaje, ker so preprosto prešibke (do 14 MW, ena lokomotiva pa potrebuje 6,5 MW). In to je strokovna ocena sedanjih strokovnjakov na razvoju železniškega omrežja. Za pomoč pri električni vleki kompozicije uporabim diesel lokomotivo!! Kaj res ne vidite kakšne strokovnjake imate za razvoj železniškega omrežja? Ali je mogoče, da se šele sedaj po 10 letih gradi v Hrastovljah transformatorska postaja? Po vseh letih problemov s transportom???

Ali res moramo prenašati popolno neznanje in upočasnjeno razmišljanje pri strateško odločanju takih strokovnjakov, ki radi hodijo v službe in se za njih držijo kot klopi.

Pa še bi lahko naštevali vprašanja, na katera bi morala oba tako g. Leben kot ga. Bratuškova odgovoriti, če se že spuščata na tak tanek led, kot je nestrokoven, slabo domišljen in zastarel projekt vladinega drugega tira."

Prof. Jože Duhovnik

“VLADA, KI NE BO VLADALA

Imamo mandatarja, ki sestavlja novo Vlado Republike Slovenije. V to vlado bo vstopila približna polovica Cerarjevih ministrov, ki niso bili sposobni vladati v korist državljanov in Republike Slovenije, temveč so predvsem polnili svoje žepe in skrbeli, da so imela koristi tudi vsa omrežja globoke države. Kako bodo ti ministri pod novim vodstvom spremenili svoj odnos do vladanja?

Julija 2017 je mag. Rado Pezdir v intervjuju na RTV SLO javno sporočil slovenski javnosti, kako delujejo razna omrežja in izčrpavajo denar iz države. Vladi predsednika Mira Cerarja in njegovim ministrom se ni zdelo vredno, da bi razpravljali o številnih primerih korupcijskega delovanja in zahtevali od organov pregona, da takoj začnejo postopke preiskave. Še več, za šefa preiskovalcev so ponovno predlagali državnemu zboru v izvolitev kriminalista, ki v prejšnjem mandatu ni ukrenil ničesar zoper mafijo.

Tri državnozborske komisije so pokazale na korupcijo pri gradnji TEŠ 6, kriminalnem delovanju NLB in nabavah zdravstvenega materiala po bistveno višjih cenah, kot veljajo v Evropi. Vsa tri poročila so sprejeli poslanci DZ prejšnjega sklica. Organi pregona pa še razmišljajo, ali bi morali ukrepati. Vlada jih ni zadolžila, da je razkrivanje korupcije njihova prednostna naloga.

Pomembna naloga prejšnje vlade je bilo izčrpavanje državljanov RS. Samo na primeru povečanje cen dimnikarskih storitev lahko dokažemo nenormalen dvig cen. Dimnikarska ura je pristala pri 40,26 evra bruto, cene posameznih storitev pa so se povečale za sto in tudi več odstotkov. Vlada je celo dodatno uvedla storitve, ki bodo izčrpavanje lastnikov kurilnih naprav še povečala, storitve pa ne bodo koristile ne lastnikom in ne državi.

Ali bo Šarčeva Vlada, ki jo bodo »okrepili« Cerarjevi

ministri dejansko vladala ali bo le skrbela, da se ne bo nič spremenilo? Velika verjetnost je to drugo, saj v parlamentu nima večine in je odvisna od stranke, ki zagovarja socialistični način gospodarjenja. Bankrotirana Venezuela je njihov simbol.

Brežice, 26. avgusta 2018 Tomše Ivan"

Kadunc odgovarja Pirjevcu in Repetu o odpuščanju Možine

Intervju **Jožeta Možine** s predsednikom vladne komisije za prikrita grobišča dr. **Jožetom Dežmanom** še odmeva, predvsem zaradi precej neverjetnih pozivov predsednika Zveze borcev **Tita Turnška**, ki zahteva "ukinitev žaljivih oddaj Možine". Ukinitev oddaj je enaka zahtevi, da je treba odpustiti novinarja Možino. Razlog za ostrino se verjetno skriva v dejstvu, da je Dežman naravnost govoril tudi o zlorabah oblasti in partizanske vojske, ki so bile desetletja sistematično prikrivane, pri tem pa je kot del oblasti v prejšnjem totalitarnem sistemu sodelovala tudi Zveza borcev. Kadunc na drugo pismo Turnška še ni odgovoril. Je pa generalni direktor RTV Slovenija odgovoril na pisanje **Jožeta Pirjevca** in **Boža Repeta**, ki ga je objavil bolj levi tednik Mladina. Ker je ta odgovor Kadunca pomemben za javnost in medije, ko poskušajo branilci zlorab oblasti obračunati z novinarjem, ki je profesionalno povsem korektno vodil intervju, ga v celoti objavljam:

*"Spoštovana dr. Pirjevec in dr. Repe!
Pričakoval sem, da se bosta odzvala na polemiko glede oddaje Intervju, v kateri je dr. Možina gostil dr. Dežmana, in v kateri so bile o vaju izrečene nespoštljive besede in oznake. Razumem vajino ogorčenje.*

V svojem odgovoru na Odprto pismo ZZB NOB sem v bran vzel RTV Slovenija, njeno samostojnost in neodvisnost. Posledično zagovarjam tudi samostojnost in neodvisnost novinarjev, ki prinašata tudi odgovornost. Žal opažam, da se bo tudi v novinarskih krogih treba znova naučiti kulture dialoga in samokritičnosti. Osebna prepričanja, politično agitatorstvo katere koli usmeritve za javni medijski servis niso dopustni. V času, ko je svoboda govora lahko tudi izgovor za obračunavanje z nasprotno mislečimi, smo dnevno izpostavljeni možnostim, da je vsak poseg v delo novinarja obtožen kratenja te njegove pravice.

Moj odziv na odprto pismo nikakor ne pomeni, da je zadeva zaključena. Odprla je pomembna vprašanja novinarskih in uredniških pristojnosti, s katerimi se bomo soočili. Odzvala se je tudi že odgovorna urednica Informativnega programa Manica Janežič Ambrožič: »Naše delo je javno in v službi javnosti in nikomur ne odrekam pravice, da se do našega dela opredeli, a mislim, da pozivi politikov in vplivnih skupin v družbi po umiku nekaterih novinarjev s programa in iz oddaj in k ukrepom proti njim, niso dobra popotnica naši demokraciji, pluralnosti v javni sferi družbe in avtonomnemu in neodvisnemu novinarstvu. Politični aktivizem in ideološki boj ne sodita v novinarstvo; v naš poklic in v naš medij, ki je v službi javnosti, ne sodita ne desni ne levi politični aktivizem.«

Ne glede na vaše mnenje o dr. Možini, je dejstvo, da ga določen del javnosti spoštuje in da je v obdobju 2006-2010 opravljal tudi delo direktorja Televizije Slovenija. Sam sem na položaju generalnega direktorja leto dni in nanj nisem prišel s podporo nobene politične opcije. To mi delo morda včasih celo otežuje, omogoča pa mi nepristranskost. Moj princip delovanja je spoštovanje, ki ga pričakujem tudi od novinarjev in voditeljev ter urednikov oddaj.

Problem, ki ga opisujeta kot »vzdrževanje kadrov do naslednje (morebitne) funkcije«, je problem javnega sektorja in sistema kolektivnih pogodb. RTV Slovenija je le žrtev tega. Tudi sam se zavzemam za spremembe na tem področju.

Mehanizmi delovanja na RTV Slovenija so se oblikovali v preteklih šestdesetih letih in dejstvo je, da je treba temelje obnoviti in posodobiti. Kljub vajini močni kritiki menim, da so še vedno Poklicna merila in načela novinarske etike dobro vodilo za novinarsko delo.

Ne glede na svoja osebna prepričanja s pozicije generalnega direktorja RTV Slovenija o zgodovini ne morem polemizirati. Že v svojem prvem odzivu pa sem obsodil, in to ponavljam, besede intervjuvanca, ki lahko pomenijo žalitev vas in drugih imenovanih. Ko sem omenil možnost tožbe, nikakor nisem »računal« na to, da se v sodni proces tako ali tako ne boste spustili. Pravzaprav sem to možnost vzel kot zelo mogočo, kajti do žalitev imam ničelno toleranco. Zato tudi ne drži, da Intervju z dr. Dežmanom zagovarjam. Izrekel sem zgolj mnenje, da je tematika, o kateri je tekla beseda v oddaji, glede na odzive gledalcev očitno relevantna, da pa bi sam zanjo izbral drugačno televizijsko formo, ki ponuja možnost soočenja različnih pogledov.

Odzive sem izpostavil, zato ker sem v njih zasledil tudi pomanjkljivo poznavanje problematike. In k temu mora RTV Slovenija odgovorno pristopiti. Odgovorna urednica Informativnega programa Manica Janežič Ambrožič prav tako razmišlja o strokovnem pristopu k tem temam. Pravi: »V oddaji Intervju smo o med- in povojni zgodovini že govorili. Kot odgovorna urednica IP TV Slovenija zagovarjam stališče, da je o tako kompleksni, občutljivi in zahtevni tematiki treba spregovoriti tudi na drugačen način, s poglobljenim analitično-zgodovinskim dokumentarnim projektom, ki bi ga morala zelo tankočutno in odgovorno zasnovati naša hiša in ki bi pripomogel k zmanjševanju razlik v pogledih na našo zgodovino. In prispeval h krepitvi spoštovanja med ljudmi in k zrelosti naše družbe.«

Naj dodam le to, da upam na sodelovanje vseh vas, ki se s to tematiko ukvarjate profesionalno. Premišljeno zasnovane oddaje bodo našle svoj prostor v programskem načrtu TV Slovenija za leto 2019.

Večkrat sem že omenil, da tako v novinarskih krogih kot tudi

v Programskem svetu pričakujem razpravo o novinarski etiki ter uredniški avtonomiji in odgovornosti, konkretno pa tudi o Intervjuju, ki je doživel različne in zelo ostre odzive. Potruditi pa se moramo, da iz teh razprav in soočenj različnih mnenj izključimo osebna politična prepričanja.

Naj ponovno opozorim, da RTV Slovenija ne sme postati orodje katere koli politične opcije. In da tudi ne sme biti tarča groženj z ukinitvijo financiranja. Vsi bi se morali zavedati, da je edino javni medij tisti, ki lahko zagotavlja pluralnost pogledov in ohranja demokracijo v najvišjem pomenu besede. Pa tudi, če se s kakšno vsebino ne strinjamo. Tudi to je demokracija.

S spoštovanjem!

*Generalni direktor RTV Slovenija
Igor Kadunc, l. r."*

Protest proti ideološkim napadom na Možino in Dežmana

Na politične pritiske na javni zavod zaradi intervjuja **Jožeta Možine** s predsednikom vladne komisije za prikrita grobišča dr. **Jožetom Dežmanom** se je z izjavo za javnost odzvalo Slovensko zgodovinsko društvo za novejšo in sodobno zgodovino. Pismo objavljam v celoti:

"IZJAVA ZA JAVNOST

Slovensko zgodovinsko društvo za novejšo in sodobno zgodovino

z veliko zaskrbljenostjo spremlja zadnje dogodke in napade po intervjuju na Televiziji Slovenija, ki ga je zgodovinar in novinar dr. Jože Možina opravil s svojim starejšim zgodovinarskim kolegom dr. Jožetom Dežmanom.

Med intervjujem na javni televiziji je dr. Jože Dežman izpostavil veliko dejstev, ki so v zgodovinski stroki pravzaprav že dolgo znana. Objavljena so bila v več knjigah, zbornikih in znanstvenih prispevkih, o njih se je razpravljalo tudi na posvetih in simpozijih doma ter v tujini. Intervjuvanec torej ni povedal nič presenetljivo novega. Zato člane našega društva še posebej čudi, od kod izvirajo tak gnev in napadi nanj ter na voditelja oddaje. Končno nobena od kritik, niti iz strokovnih krogov, ne problematizira prav nobenega izpostavljenega zgodovinskega dejstva, ampak zgolj a priori nasprotuje, da se o tem govori. Časi, ko bi zgodovinska dejstva lahko prikrojevali ali prikrivali, so zanesljivo minili. Intervju z dr. Dežmanom zato pozdravljamo kot seznanitev širše javnosti z zgodovinskim dogajanjem med in po drugi svetovni vojni, hkrati tudi kot povabilo k soočanju različnih mnenj, ne pa izključevanju in osebnim diskvalifikacijam.

Motijo nas strogo ideološki zastavljeni ugovori in podtikanja, ne da bi njihovi avtorji intervjuvancu ali novinarju karkoli konkretnega očitali oz. mu poskušali argumentirano ugovarjati. Izpostavljamo, da sta tako dr. Dežman kot dr. Možina dragocena raziskovalca slovenske novejšje zgodovine s pomembnim poudarkom, da njuno delo ni vezano ali kakorkoli obremenjeno s privilegiranimi položaji. Vsak na svoj način ga jemljeta kot poslanstvo, kar zaradi resnicoljubnosti in poguma prinaša številne ovire in neosnovane napade, kot smo jim priča tudi sedaj.

Tako smo v nekaterih slovenskih medijih in pri posameznikih zasledili zaskrbljujoč diskurz o med- in povojnih pobojih, o katerih so se ne nazadnje že izrekla tudi slovenska sodišča. Šlo je za zločin brez primere v narodni zgodovini, ki ga je mlada slovenska država vendarle začela popravljati. Zato nas še toliko bolj preseneča zdrs na moralni lestvici, kakršnega

so si nekateri privoščili tudi ob komentiranju tega intervjuja.

dr. Renato Podbersič, predsednik in zastopnik Slovenskega zgodovinskega društva za novejšo in sodobno zgodovino

Ljubljana, 1. avgust 2018"

V SLS vrenje in pisma po volilnem porazu

V ljudski stranki že spet vre. Tokrat, ker se ji na volitvah ni uspelo niti približati pragu za vstop v parlament in to kljub temu, da se je zaradi napačne vložitve kandidatur konkurenčna koalicija Združena desnica **Aleša Primca** in **Franca Kanglerja** sama izločila iz igre. V SLS krožijo pisma in zahteve po hitrem kongresu in novem vodstvu. Iz stranke so zadnja leta izključili več nekoč pomembnih nekdanjih članov, med drugim tudi **Marjana Podobnika**, ki je pred volitvami zaradi tega podprl NSi. Predsednik SLS **Marko Zidanšek** pa je pred volitvami zavrnil povezovanje s Primcem in Kanglerjem. Doslej uporniki proti Zidanšku niso bili posebej uspešni. Eno od pisem v najnovejši seriji, ki krožijo, je napisal predsednik strankinega podmladka **Boštjan Furlan**. Objavljam ga v celoti.

“JAVNI POZIV NOVE GENERACIJE SLS LJUBLJANA VODSTVU SLS

SLS je na volitvah 3. junija 2018 z zgodovinsko najnižjim rezultatom, ko je dosegla 2.63 % glasov in dobila podporo 23.000 volivcev (ne tako dolgo nazaj je imela več članov!) doživela ponižujoč poraz. Zato v ljubljanski Novi generaciji SLS od vodstva stranke zahtevamo takojšnjo izvedbo izrednega volilnega kongresa v prvem možnem terminu, ki ga omogoča

statut, najkasneje pa do sredine julija 2018.

SLS je naslednica daleč najpomembnejše stranke v slovenski zgodovini in obenem prva demokratična stranka po II. svetovni vojni v Sloveniji. Delovanje predsednika in nekaterih članov vodstva, ki so z izključevanjem in omalovaževanjem nekoč pomembnih predstavnikov SLS spodbudili odhajanje ali pasivizacijo vse večjega števila prepoznavnih osebnosti naše stranke, je neposredno vplivalo na slabo klimo v stranki in porazen rezultat. Odmik od vrednot evropske krščanske demokracije, pri katerih je SLS vztrajala skozi vso svojo zgodovino, se tokratnemu vodstvu prav tako rezultatsko ni obrestoval. Nerazumljiva je bila tudi neargumentirana zavrnitev pobude za oblikovanje skupne volilne liste s strankama nekdanjih aktivnih članov SLS, ob tem pa se je brez zadržkov oblikovalo skupno listo s programsko mnogo manj sorodno stranko. Vse te odločitve so se sprejemale brez demokratične razprave v stranki (pred organe stranke se je tik pred zdajci postavila zahteva – vzemi ali pusti).

V celoti zavračamo neuradne načrte najodgovornejših za poraz, da bi kljub neuspehu še naprej vodili SLS in kongres sklicali šele po novembrskih lokalnih volitvah. Le z novim vodstvom in prenovljeno strukturo delovanja, lahko SLS še upa na ponovni zagon.

Vkolikor sedanje vodstvo SLS ne zmore razumeti, da je za nadaljnji obstoj stranke kongres potrebno izpeljati v najkrajšem možnem času, pozivamo Izvršilni odbor oz. Glavni odbor stranke, da na sredini seji izglasujeta vse potrebno, da do tega pride.

Evropskega poslanca Franca Bogoviča pozivamo, naj svoj vpliv usmeri v podporo pravočasni prenovi SLS, da se bomo lahko z novo ekipo in novo energijo samozavestno pripravljali na lokalne volitve. Žareta Preglja, predsednika Nadzornega odbora SLS pa prosimo, da prevzame neodvisno koordinacijo vsebinskih, organizacijskih in kadrovskih priprav na izredni

kongres SLS.

Karol Klun, Janez Evangelist Krek, Ivan Šušteršič, Anton Korošec in njihovi sodelavci so v petih desetletjih delovanja SLS pred drugo svetovano vojno dosegli, da je slovenski narod obstal in dosegel največjo možno avtonomijo. Franc Zagožen, Ivan Oman, Ivan Pučnik, Marjan Podobnik in množica drugih junakov so pred 30 leti v Unionski dvorani začeli orati ledino demokratizacije in osamosvajanja Slovenije. Čas je, da končamo z razprodajo dobrega imena SLS in se začnemo zgledovati po njih.

Boštjan Furlan

Predsednik Nove generacije SLS Ljubljana”

Javno pismo Andreja Magajne Mateju Toninu

Pismo s svojimi hipotezami o ozadju predvolilnega in povolilnega dogajanja je spisal nekdanji poslanec SD in predsednik krščanskih socialistov **Andrej Magajna**. Iz državne politike je Magajno odneslo, ko je podpisal zahtevo za referendum o zakonu o RTV in izstopil iz SD, ki jo je vodil takrat premier **Borut Pahor**. Takoj za tem so Magajnov domov obiskali kriminalisti in mediji si pisali, da ga sumijo, da je vpleten v pedofilijo, ker bi naj imel na računalniku fotografijo mladenke zgoraj brez. Na sodišču je primer čez nekaj let, ker policija ni imela dokazov, povrh pa so izgubili celo zaplenjene poslančeve diske, padel na celo črti. Pred volitvami je Magajna z Milanom Balažicem ustanovil Nove socialne demokrate, ki pa na volitvah niso imeli kašne pomembne vloge.

Ker se spletni časopis trudi predstavljati različne poglede, razmišljanje Magajne objavljam:

“Se dogovor iz septembra 2017 v Kamniku – ki v koalicijo vključuje tudi NSi – uresničuje do potankosti ?!

»Koalicija sprave«, kot naj bi jo takrat poimenovali v Kamniku (pod taktirko Milana Kučana), naj bi poleg strank tranzicijske levice na vsak način vključevala tudi Toninove krščanske demokrate.

Lahko govorimo celo o »Dolomitski izjavi III.«, ki bo vsaj za 8 let naprej zacementirala nadvlado tranzicijske levice ?

Ob datumi nekega dozdevnega sestanka, ki sega daleč nazaj, se postavlja logično vprašanje: Bi bilo sploh možno že pred devetimi meseci in daleč od metropole, »za devetimi gorami«, tako precizno načrtovati v naprej? Na prvi pogled res »nekam pravljичno«. Če pa globalni sistem odločanja v Sloveniji le nekako drži, niti ni tako nemogoče. Že takrat naj bi veliki mojster, izjemni strateg sestopljenega vračanja na oblasti ocenil (kot kaže zopet pravilno), da Janezu Janši navkljub možni relativni večini SDS-ja ne bo uspelo sestaviti vlade. Že takrat so menili (pokazale pa tudi etablirane in interne ankete), da edini zanesljivi partner Aleš Princ (predvsem zaradi ortodoksnega katolicizma) ne bo »potegnil«. Na predsedniških volitvah se je to več kot potrdilo in tudi, če bi danes kandidiral v vseh 8 volilnih enotah, bi bil daleč od praga.

Marjanu Šarcu so v predsedniški kampanji mediji omogočili izjemen rating. Samo to: Ve kdo morda za ljudstvu berljive revije, pod domeno Stojana Petriča, v kateri ne bi imel prijaznega intervjuja, da ne omenjam ostale dominantne informativne medije. Izjemen rating za enega od župana izmed 212 občin, od katerih je najmanj polovico zelo uspešnih. Rating potreben za kasnejši naskok na Državni zbor in za

položaj MANDATARJA VLADE. Celo »presežen« do te mere, da bi scenarij skoraj podrl, če bi bil izvoljen za premiera. Po predvidevanjih za 5 % več , tako kot sedaj za pet poslancev manj od predvidevanj in bi skoraj padel na tretje mesto in s tem iz mandatarske vloge. Afere povezane s SD, povezani z nedavnimi osupljivimi izsledki štirih parlamentarnih preiskovalk so le pripomogle, da imenovana stranka ni pristala na drugem mestu

V luči usmerjevalcev bi morda lahko rekli: Na predsedniških volitvah Šarec »ni smel« zmagati«, na parlamentarnih pa je »moral« biti pred SD. In kaj ima protežiranje Šarca s koalicij »sprava«. Vprašati se moramo, kako bi se namreč lahko Tonin »spravil« s svojimi v stranki, pod taktirko naslednice Zveze komunistov ?! Težko oz. skoraj nemogoče. KONTINUITETA tranzicijske levice je s takim scenarijem zagotovljena na najboljši način – s prikrivanjem in ustvarjanjem široke legitimitete: Poleg »novega obraza«, še krščanski pridih v podobi NSi. Pravzaprav stara matrica. Je posredi – že čez teden ali le nekaj dni – podpis nove Dolomitske izjave / III. ? Za to je bil pred desetletji potreben Kocbek, včeraj Magajna, danes Tonin.

Dolomitska izjava ima negativno konotacijo; se pa strinjam, da se sodelovanje v drugače mislečimi, da prikazati tudi drugače. V koaliciji lahko NSi (teoretično) predstavlja kritični prst, prizadevanje za uravnoveženost in širši družbeni konsenz. Da, če ne gre za podrejanje kot pri Kocbeku. Konec koncev sem tudi sam kreiral Dolomitsko izjavo II., s pristankom krščanskih socialistov na Pahorjevi listi v mandatu 2008-2011, pa čeprav le eno leto. A Kocbekova in moja izkušnja (s tem, da je moja v primerjavi s pesnikom / partizanom minorna), bi Toninu le morala nekaj povedati, če ga ne ženejo le pragmatični cilji – biti zraven. Ni bral Kocbeka, ni bral moje razloge za izstop iz poslanske skupine SD? Sigurno pa je, bolj kot jaz, bral zapisnike 4 preiskovalnih komisij. Ni prišel ob tem do spoznanja, da

Slovenija bolj kot desne ali leve koalicije rabi široko proti korupcijsko koalicijo vseh demokratičnih sil. Bo ob tem, ko bo v koalicijskih pogajanjih iztržil relativno daleč največ in tudi Cerkev dobila svoje koncesije, korupcija na državni ravni, podobno kot za tranzicijsko levico, tudi zanj postala drugorazredna tema? Zato govorim o novi Dolomitski izjavi.

Vrnimo se na Kamnik, september 2018 o čemer piše dr. Balažic v reporterju. Po teoriji predhodnega dogovora Toninov »nikogar ne izključujem« ni bil namenjen JJ, ampak Šarcu. Ljudmila Novak je izključevala oba, tako JJ kot Kučana, zato je bila »odstopljena«. Edino vprašanje bi bilo za avtorje te »teorije zarote« ali je boljši igralec Marjan ali Matej. Slednji niti ne rabi diplome, saj ima pravzaprav lahko vlogo v teatru. Pred svoje bo prišel z enostavnimi premisami, izražene v retoričnem vprašanju: Ali naj bomo še 4 leta v opoziciji. Koliko časa še – brez vpliva na odločanje? Pa saj je konec koncev Šarec kristjan, itd ... Janezu Janši pa bo lahko odgovori še bolj enostavno v smislu: Kaj pomagajo naši glasovi, če skupaj zberemo le 32 poslancev. In ob tem bo lahko prisegal »na pomlad« vse do konca, do poletja in naprej.

Da je g. Tonin tesno povezan z županom že davno, ni znano le Kamničanov. Da se razumemo, ima vso pravico. Lepo, da ljudje sodelujejo . Tudi nihče nima pravice prepovedovati, da se je odgovarjal, pa morda tudi že takrat dogovoril. Tudi Milan Kučan se ima pravico posvetovati , predlagati in usmerjati. Nič od tega ni prepovedano. Le to me moti (pa verjetno ne samo mene), da grem v mesto gledat ulični teater, kjer naj bi se ustvarjalo – vse direktno pred publiko – in kasneje izvem, da je bil impro nastop natančno zrežiran že prej, vsaj devet mesecev nazaj. Če sem se morda zgoraj »skril« z nekimi splošnimi namigi ter retoričnimi vprašanji bom v nadaljevanju bolj neposreden. Za zgornje »terorije zarote« oziroma namig o »murglovanju« imam tudi osebno izkušnjo. Da si je pred leti Milan Kučan vzel ure za prepričevanje Alenke Bratušek je

znano večjemu krogu ljudi. To, da se ključna avtoriteta tranzicijske levice angažirala glede menjave direktorja filharmonije, vedo povedati le takrat merodajni na ministrstvu. Da je marca 2011 k meni prišel njegov odposlanec iz Rakitne – v času, ko naj bi neodvisni reševali (po izstopu DESUS-a iz koalicije) Pahorjevo vlado – pa ve le malo ljudi.

Sicer pa ali ni to celo zapisano od njegovega sodelavca. Mislím (na precej medijsko spregledano) knjigo dr. Zdenka Rotarja: Padle maske, v kateri neverjetno odkrito opisuje kje in s kom so se kreirale ključne usmeritve. Vzelo ozkem krogu. Potreben je še ne krog, tudi v relativno ozkem krogu: Tovariški pogovor z uredniki ključnih medijev. Za ta dva nivoja v sistemu, ni potrebno prepričevati tisoč in enega akterja. Dovolj je avtoriteta in nekaj ljudi v hierarhični strukturi odločanja.

In izkušnja s Toninom. Ne samo, da ga ni zanimala moja izkušnja. Teorija o predhodnem dogovoru bi lahko našla potrditev na tako imenovanem srečanju pomladnikov v Celju 7. marca letošnjega leta (javna tribuna: »Slovenija – kam?«) Ravno Tonin je najbolj nasprotoval ideji skupne liste. To bi bila dejanska zaveza in ne besedičenje o povezovanju. Za zavrnitev ideje skupne liste pomladnih strank so seveda lahko različni razlogi, a njegova ostra reakcija je marsikomu v dvorani dala misliti. Te razmisleki in »temačna« opozorila niso posledica tega kako so s spodletelo akcijo novembra 2010 hoteli z menoj obračunati, ampak branje knjige Milovana Đilasa Novi razred iz prejšnjega režima in strah, da vse do danes nismo presegli matrice, ki je le nekoliko bolj zakrita, sofisticirana. Kot zapisano: »V času, ko so ključne odločitve sprejemali na zasebnih večerjeh in na lovu, državni organi pa so jih potem le potrdili«. In drugo: Knjigo dr. Zdenka Rotarja, ki je opisal kje so se sprejemale ključne usmeritve (tudi) v času sedanje pluralne demokracije. Pa četudi danes uveljavljene na osnovi spoštovanja do avtoritete in potrebe po akcijski enotnosti in ne s pozicije partijskih direktiv.

Spoštovana novinarka / novinar – bralka / bralec

To moj prispevek bi lahko naslovil tudi kot: Javno pismo Mateju Toninu Lahko od napisanega kaj uporabite oz. objavite ali pa rečete »bla bla«, zamahnete z rokami in vržete v digitalni koš. Sicer pa je o sestanku v Kamniku govoril (in pred nedavnim tudi na kratko objavil) dr. Milan Balažič v Reporterju. Pa se (če vam ne zdi vse le fantazma in uredniki odobrijo) pomenite z njim. Z menoj pa morda o tem kaj v zgodovini SLO pomenijo »Dolomitske izjave« in v kakšnem kontekstu se morda rojeva nova.

Lep pozdrav bivši (2-kratni) poslanec in bivši član vodstva DEMOS. Andrej MAGAJNA, glavni tajnik Novih socialdemokratov”

Koga podpira nadškof Rode?

Pred volitvami je Slovenska škofovska konferenca, kot je to običajno, objavila poziv, ki je tak:

“Dragi verniki!

Za vse državljane so volitve v državni zbor izrednega pomena, saj so priložnost, da izpolnimo svojo državljansko dolžnost in odgovorno oddamo svoj glas. Če želimo ustrezno poskrbeti za prihodnost naše domovine, potem je udeležba na volitvah naša pravica in dolžnost. Svoj glas podpore dajmo tistim strankam in kandidatom, ki se zavzemajo za vrednote pravičnosti, človekovih pravic, solidarnosti z ubogimi, spoštovanja človekovega življenja in zakonske zveze ter vladavine prava za vse ljudi. Prav tako je za vsako demokracijo ključno, da politika spoštuje versko svobodo in uredi delovanje verskih skupnosti.

Vsak kristjan ima dolžnost in pravico, da se udeleži volitev in izvoli najboljše kandidate. Jezus je dejal: »Po njih sadovih jih boste spoznali.« Zato si v naslednjih dneh

vzemimo čas in premislimo, v kakšni državi želimo živeti, katere vrednote naj oblikujejo našo državo in na katere izzive ter probleme morajo stranke in kandidati odgovoriti. Vse katoličane in druge verujoče državljane Republike Slovenije vabim, da v teh dneh okrepimo svoje molitve za našo domovino.

Msgr. Stanislav Zore OFM

Predsednik Slovenske škofovske konference”

Kangler in Primc: bedaka ali junaka?

Po pozivu volivcem predsednikov strank Glas za družine in otroke **Aleša Primca** in Nove Ljudske stranke **Franca Kanglerja**, naj volijo SDS, NSi ali druge desne stranke, ker zaradi zavrženih kandidatnih list Združena desnica več nima resne možnosti doseči praga za vstop v parlament, je svojo oceno dogajanja spisal nekdanji predsednik SLS **Marjan Podobnik**, ki so ga iz SLS **Marka Zidanška** po ostrih notranjih sporih izključili.

Zapis Podobnika objavljam v celoti:

“Kangler in Primc: bedaka ali junaka?

Junaka. V tem konkretnem primeru sta dala zgled, kako se je treba odločati, ko gre zares. Človeka, ki jima je dokazano težko narediti korak nazaj, sta naredila dva koraka nazaj, da bi celotna desnosredinska opcija in Slovenija imeli več možnosti narediti tri korake naprej.

Gotovo je deset dni pred volitvami težko stopiti pred ljudi, ki si jih še nekaj tednov nazaj prepričeval, naj se odločijo

za kandidaturo – naj se izpostavijo, naj žrtvujejo svoj čas, denar, energijo, zasebnost – in jih prosiš za podporo odločitvi, da tvoja lista prekine volilne aktivnosti in pozove svoje volivce, naj svoj glas dajo programsko sorodnima strankama, ki bosta zanesljivo prišli v parlament.

Toda s to potezo je skupna Primčeva in Kanglerjeva lista edina, ki je zmagala že pred volitvami. Tisti, ki ste bili udeleženci ali ste pobliže spremljali dogajanja ob slovenski pomladi 1988 in ob prvih volitvah 1990 se boste verjetno strinjali, da odločitev nosilcev Slovenske desnice in njunih najbližjih sodelavcev spominja na dogajanja v času nastajanja novih demokratičnih strank, ko smo npr. nosilci prvo nastalih strank na terenu pomagali ustanavljati druge, kasneje ustanovljene stranke in ko smo na predvolilnih shodih in omizjih nastopali skupaj.

Če bi zgledu Kanglerja in Primca sledili še Zidanšek, Čuš, Požar, Dobovšek, Loredan Bešič in drugi, ki se v programu zavzemajo za delujočo pravno državo in razgraditev globoke države ter svoje volivce pozvali naj volijo NSi ali SDS, bi se ti dve stranki zagotovo približali večini za sestavo vlade. Če pa zgoraj omenjeni te težke odločitve ne bodo zmogli, je prav, da o tem razmislite njihovi volivci. Mnoge od teh strank imajo spoštovanja vredne predloge in aktivnosti, očitno pa jim tudi zaradi velikega števila list ne bo uspelo priti v parlament. Glasovi list, ki ne pridejo v parlament pa se ne le izgubijo, pač pa v primeru tesnega izida neposredno pomagajo nasprotni strani.

Tudi sam sem se skupaj z ljudmi, ki smo na taboru NSi podprli Mateja Tonina in njegovo ekipo z mirno vestjo in ponosno odločil za ta korak. Pred tem sem naredil vse, kar je bilo v moji moči, da bi različne stranke in skupine, ki izhajajo iz SLS nastopile s skupno listo. Žal pa vodstvo SLS ni sprejelo ponudbe Kanglerja in Primca za skupno listo. To je bilo po mojem prepričanju neodgovorno. Neodgovorno pa bi ravnal tudi sam, če bi kljub zavedanju, da nimajo realne možnosti za

vstop v parlament, glasoval za eno od sicer programsko sorodnih majhnih strank.

Če bomo vsi tisti, ki bi radi živeli v normalni pravni državi, ne pa pod vzporedno oblastjo globoke države šli to nedeljo na volitve, bomo 3. junija začeli nadaljevati to, kar smo kot DEMOS in slovenska pomlad začeli pred 30 leti.

Na twitterju sem pred dnevi zapisal "Se spomnite, prijatelji, pomladi pred 30 leti. Ta tiste, ki jih ni več med nami, za tiste, ki pridejo za nami, in zase – stopimo skupaj. Pojdimo jutri na tabor NSi v Ajdovščino, v sredo na pomladno srečanje v Ljubljano, v četrtek na srečanje SDS. Tako se je kovala zmaga DEMOS-a leta 1990."

Marjan Podobnik, Velike Lašče"

KDAJ BO SLOVENSKO SODSTVO POSTALO NEODVISNO?

Neodvisnost sodstva je bistvena za uspešno delovanje pravne države in demokracije. Zakaj v Sloveniji ni neodvisnosti posameznih vej oblasti: zakonodajne, izvršne in sodne? Tudi četrta veja oblasti novinarstvo ni samostojna ter neodvisna. **Slovenija dejansko še ni prekinila z enopartijskim sistemom.**

Republika Slovenija se je leta 1991 osamosvojila. Formalno je prekinila je s takratno jugo-sovjetsko komunistično oblastjo, dejansko pa ni izvedla vseh potrebnih ukrepov, da bi se »osamosvojila« na političnem in ekonomskem področju. **Opozicija – DEMOS je prevzela formalno politično oblast na volitvah leta 1990, ekonomski vzvodi pa so ostali v rokah bivših struktur.** Denar, ki je pred volitvami leta 1990 organizirano odhajal v tujino, se je po nastanku samostojne Slovenije postopoma začel vračati v državo. Bivši partijski direktorji so postajali

lastniki bivših družbenih podjetij. Kupovali so jih z denarjem, ki je bil shranjen v tujini ali pa so najemali posojila v državnih bankah in se zavezali, da bodo posojila odplačevali z dobički teh podjetij. **Postajali so kapitalisti, dejansko pa kapitala niso imeli.**

Slovenija ob osamosvojitvi ni izvedla lustracije. Razloga sta dva. Prvič: predsednik Skupščine Republike Slovenije dr. France Bučar (opomba: Slovenija se je konstituirala na osnovi takrat veljavne zakonodaje, ki je določala, da je Skupščina Republike Slovenije zakonodajna oblast, ki je sestavljena iz treh zborov: Družbenopolitičnega, Zbora občin in Zbora združenega dela) je nasprotoval lustraciji. Dejal je, da naj bi lustracijo izvedli samo preko njegovega trupla. Drugi pomembnejši razlog pa je bil Zbor združenega dela, kjer DEMOS ni imel večine. **Ravno zaradi tega zbora je bila osamosvojitve nekoliko počasnejša in je nastajala v soglasju z nekdanjo partijo.**

Dr. Jernej Letnar Černič je 4.5.2018 objavil kolumno z naslovom Dobre prakse z vzhoda. Avtor navaja primer, kako so Romuni obračunali s svojo preteklostjo. Obsodili so nekatere partijske zločince, ki so storili hudodelstva zoper človečnost. Kako je mogoče, da je Romunija storila korak k pravni državi, v Sloveniji pa do danes sodstvo še ni sposobno stopiti na pota samostojnosti? **Slovensko sodstvo ni sposobno obsoditi odgovorne za poveljne poboje, kar dejansko predstavlja genocid proti slovenskemu narodu.** Sodstvo je bilo v prejšnjem režimu podrejeno partiji. Danes se še vedno podreja dnevni politiki. V Sloveniji je praviloma na oblasti levica, torej ostanki enopartijskega sistema, zato sodstvo še vedno ne ve, če lahko sodi samostojno. Posledica je, da ima sodstvo dvoje kriterijev do državljanov. Levičarje se ne obsoja, desničarji ali mali kurji tatovi pa doživljajo zelo stroge kazni. Posebna primera sta Jankovič, ki kljub številnim kršitvam zakona še ni doživel izreka kazni in Janša, ki mu je doslej sodstvo izreklo že preko 160 sodnih in kazni zaradi prekrškov.

Zakaj so Romuni, ki so bili dolgo časa zelo nerazvita država, ki je ekonomsko močno zaostajala za Slovenijo, bili sposobni obračunati s svojo partijsko preteklostjo, Slovenci pa tega nismo sposobni? Predvsem je potrebno ugotoviti, da je Romunska demokratična država nastala na tak način, da so z uporom državljanov odstranili partijsko oblast in čez nekaj dni usmrtili svojega diktatorja Nikolaja Čaušeskuja, Slovenci pa smo sklepali kompromise s tedanjo Partijo, saj DEMOS ni imel večine v Zboru združenega dela. Poseben problem pa so prve volitve predsednika Predsedstva Republike Slovenije. Volivci so izvolili dotedanjega predsednika CK ZKS Milana Kučana in tako zagotovili, da Partija ni ostala brez oblasti.

Kakšne so ekonomske posledice za Romunijo in Slovenijo? V Romuniji se postopoma razvija ekonomsko svobodno tržišče, ki zagotavlja razvoj. V Sloveniji, ki je bila nekoč daleč bolj razvita od Romunije, pa je stagnacija, kar je posledica kraje kapitala, ki iz državnih bank prehaja na zasebne tovarišijske račune, ki jih kontrolirajo omrežja, ki so nekoč neposredno delovala pod okriljem UDBE, danes pa so se organizirala nekoliko drugače. Njihov cilj pa je ostal enak. Velika želja za kapitalom.

Slovenske levičarske vlade so zagotovile nazadovanje Slovenije, namesto hitrejšega razvoja. Čas je za spremembe.

Brežice, 7. maja 2018

Ivan Tomše

Dušan Čegovnik: Za demonstracijami je cilj Hamasa uničiti državo Izrael

“Končno je znova možno kritizirati Izrael. Medtem ko so generalni sekretar ZN in zunanji ministri EU izrazili njihovo zaskrbljenost, govori turški predsednik o masakru. Zakaj?

Zato, ker Izrael brani svoje meje. Ne proti beguncem temveč proti oboroženim provokatorjem, katerih cilj je dejansko izbris židovske države. Teroristična vlada Hamas iz Gaze je porabila milijone ameriških dolarjev za organizacijo »protestnih taborov« na meji z Izraelom za 300.000 ljudi. Šest tednov dolgo naj bi podložniki Hamasa pod geslom »Ne odpovejmo se niti centimetru Palestine« demonstrirali.. Židovska država naj bi izginila.

Okrog 15 Palestincev iz Gaze je ustanovilo gibanje "Komite za veliki marš vrnitve". Njegov ustanovitelj je 52 letni Palestinec Issam Hammad, direktor firme, ki prodaja medicinske aparate. Njegova strategija postavlja Izrael pred diplomatsko in moralno dilemo. Kajti protesti, ki so bili zadnja dva tedna naj bi dosegli višek 15. maja, ko naj bi milijoni Palestincev iz sosednjih držav Izraela in Palestine korakalo proti žičnati obmejni ograji med Gazo in Izraelom. Če bo Izrael dovolil vstop tem neoboroženim protestnikom, bo izgubil. Če pa bo to veliko demonstracijo zaustavil s silo, bo njegova pozicija na mednarodni sceni nevzdržna. Islamisti so zlorabili miroljubne proteste kot pokritje za teroristične napade, da bi položaj ob meji eskaliral. Komite se zgraža, saj ni stranka in ni povezan ne s Hamasom in ne s PLO. Hammada Issama ne zanima, kaj bo z Izraelom, če bo lahko še obstajal, če se bodo številni begunci vrnili na svoje domove. Celu grozi Izraelu in svetu: »Ali nas pusti, da se vrnemo domov ali se bo začela tretja svetovna vojna.«

Izrael obstaja 70 let. 70 let pošiljajo arabski voditelji pristaše v brezupen boj za uničenje Izraela, namesto da bi se trudili za mir. Zahtevajo »pravico na vrnitev« za milijone tistih, ki so v prvem panarabskem Džihadu leta 1948 proti Izraelu izgubili domovino, najraje bi iz židovske države naredili arabsko državo. Toda Hamasu ne zadostuje, da stotisoči zato demonstrirajo. Hamas zlorablja te demonstrante kot ščite za teroristične napade na Izrael in njegove prebivalce.

Že tedne so napadi na židovska mesta in vasi v območju

obmejnega pasa Gaza. Od prvega dneva Hamasovih demonstracij ob meji z Izraelom so se slišali strelji iz pušk, po zraku so leteli eksplozivni Molotov koktajli, metali so kamne na izraelske vojake in bili so številni poizkusi uničevanja obmejne žičnate ograje. Hamas je pričakoval masivno reakcijo izraelske vojske z več stotimi mrtvimi, masovni napad na obmejno žičnato ograjo in na mednarodno obsodbo Izraela.

Toda izraelska vojska je odgovorila premišljeno in načrtovano. Ubitih je bilo 17 provokatorjev in med njimi 10 borcev Hamasa in drugih terorističnih skupin. Tudi palestinski prebivalci obmejnega pasu Gaza so se zoperstavili Hamasovi strategiji. Protestni tabori se praznijo. Zadnji petek je bilo na protestih že manj ljudi. Na žalost okrog 9 mrtvih in veliko ranjenih. Račun Hamasa se je izšel le glede kritike mednarodne javnosti. Medijski predstavnik izraelske armade brigadni general Ronen Manelis svari, da ni treba resno jemati Hamasove propagande in jo je treba zamenjati z dejstvi. Izraelski vojaki so streljali le, če so želeli preprečiti teroristične napade. Izraelska vojska je objavila video posnetek, ki prikazuje, da so v petih primerih Palestinci poizkušali prerezati mejno žičnato ograjo. Teroristi so pri tem položili najmanj tri eksplozivne naboje ob žičnati ograji. Brigadni general Manelis zaključuje z vprašanjem: «Kaj bi se zgodilo, če bi jim uspelo, da bi z več 100 ljudmi vdrli v Izrael?»

Vprašljiv je jasen pogled naprej. Kdor ne priznava pravico do obstoja Izraela, nima pravice, da se predstavlja kot žrtev.”

Dušan Čegovnik

/Vir nemški spletni mediji, DPA/

Odprto pismo predsedniku vlade v odstopu

“Spoštovani dr. Miro Cerar.

Včeraj zvečer sem z zanimanjem spremljal oddajo »Tarča«, ki je bila namenjena vašemu odstopu z mesta predsednika vlade RS. Lahko razumem vso vašo stisko ob zadnjih neuspehih in tudi brezkompromisen poskus reševanja stranke, katere predsednik ste. Vendar pa predvolilno obdobje očitno

razumete kot tisto, kjer je dopuščeno prav vse, od zavajanja javnosti, pa do laži. Resnično obžalujem, da vseh pravočasnih in dobronamernih opozoril niste želeli slišati. Tudi sam sem pred dvema letoma in pol zaprosil za sprejem v vašem kabinetu, za razgovor na temo zdravstva. Lahko rečem, da je bila najina razprava korektna, a očitno napačno razumljena. Kmalu ji je sledila vaša ponudba za moj odhod v tujino, stvari pa so šle na področju zdravstva dalje, po ustaljeni in seveda zgrešeni poti – mimo prepotrebne dialoga in argumentirane razprave, brez katere je bila zdravstvena reforma že vnaprej obsojena na neuspeh. Odgovornost za to je, ob brezkompromisnem zagovarjanju slabega dela ministrice za zdravje, izključno vaša in ne želim ugibati, ali je bilo to posledica vašega nepoznavanja področja zdravstva ali morda plod kakšnih drugih razlogov. Odgovor poznate zgolj in samo vi, jaz pa lahko mirne vesti povem, da ne zastopam »nekih drugih interesov«, kot ste trdili v oddaji Tarča.

Ko govorimo o Zakonu o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju je potrebno vedeti, da se s tem zakonom urejajo, poleg zdravstvenih zavarovanj, tudi za vse državljane pomembne pravice do zdravstvenih storitev (košarica pravic), njihovo dostopnost, status in način upravljanja Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije – ZZZS, način dogovarjanja med partnerji v zdravstvu, pravice iz naslova zdravstvenih nadomestil in še kaj. Se je pa razprava vrtela predvsem okrog predvidene ukinitve dopolnilnih zdravstvenih zavarovanj. V stranki DeSUS se zelo dobro zavedamo sedanjih pomanjkljivosti in predvsem nesolidarnosti pri plačevanju premij za dopolnilno zdravstveno zavarovanje. Vendar pa je za ukinitve tega zavarovanja potrebno najprej najti odgovor na vprašanje, kako z njegovo ukinitvijo nadomestiti več sto milijonski izpad sredstev v finančno podhranjenem zdravstvenem sistemu. Vsekakor ključno vprašanje, kjer bi kot predsednik vlade enostavno morali zastaviti svojo avtoriteto, tako pa sta ministrica za zdravje in finančna ministrica s svojimi medsebojnimi prerekanji zapravili leto dni in na ta način pripeljali zakon do točke, ko njegov sprejem ni več mogoč.

Spoštovani dr. Cerar, v kolikor bi imeli pravo voljo in željo po ukinitvi dopolnilnih zdravstvenih zavarovanj, bi to lahko storili v nekaj tednih, takoj po začetku dela vaše vlade in na najbolj preprost in pregleden

način – z dvigom prispevne stopnje za zdravstvo, ki je v Sloveniji pod povprečjem držav EU. Pa tega niste storili – ne v začetku vašega mandata in ne pozneje! Zagotavljam vam, da bi takšen predlog soglasno podprla tako stranka DeSUS, kot jaz osebno.

Naj vas spomnim tudi, da je prvi predlog, za zdravstveno reformo ključnega zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju, ugledal luč sveta šele po naši izrecni zahtevi, ob prvi interpelaciji ministrice Milojke Kolar Celarc. Takrat ste osebno zagotovili, da bo zakon pripravljen v z naše strani postavljenem roku, in dve leti in pol po oblikovanju vaše vlade smo res dočakali prvi osnutek zakona. O njegovi vsebini in rešitvah do januarja lani nismo v koaliciji vedeli ničesar, saj je zakon nastajal za strogo zaprtimi vrati Ministrstva za zdravje. V začetku februarja 2017 je bil predlog zakona dan v javno obravnavo, kjer je doživel hude kritike in argumentirane pripombe s strani strokovne in ostale javnosti. Na nov predlog popravljenega zakona smo čakali vse do 21.12.2017, koalicijsko usklajevanje tega predloga pa smo imeli zgolj in samo enkrat. Zadnjo verzijo zakona, ki vsebuje nekaj sto strani in več sto členov smo prejeli natanko pred devetimi dnevi. Dr. Cerar, od kje vam torej podatek, da zakon v koaliciji dve leti usklajujemo oziroma celo onemogočamo njegov sprejem? Drži pa, da sta vaši ministrici za usklajevanje predloga zakona z vašo vednostjo zapravili skoraj leto dni!

Glede na vsa dejstva, vas torej ob koncu pisma prosim, da za svoj neuspeh na področju zdravstva, ne iščete odgovornosti ne pri koalicijskih partnerjih in ne pri meni osebno. Vsa odgovornost je namreč izključno in samo vaša!”

Tomaž Gantar, l.r.

Podpredsednik DeSUS

Predsednik Odbora DZ RS za zdravstvo

BO EVROPSKA UNIJA IZKLJUČILA SLOVENIJO?

“Predsednik Miro Cerar je na svetovnem forumu v Davosu razlagal, da je Slovenija postala spoštovana država EU. Spoštovana država bi že zdavnaj lahko uresničila (implementirala) sporazum o arbitraži o meji s sosednjo Hrvaško, pa se to ni zgodilo. Evropska unija dobro ve, kaj vse smo obljubili, ko smo se tej združbi priključili leta 2003. Takoj po podpisu Pogodbe o vključitvi Slovenije v EU je predsednik takratne vlade mag Anton Rop odstopil od Pogodbe. Namesto prostega trga storitev je na področju dimnikarstva uvedel popoln monopolni sistem.

Posebej velja opozoriti na obljubo predsednice vlade Alenke Bratušek, ki se je zavezala, da bomo zaradi sanacije prodali Novo Ljubljansko banko najkasneje do konca lanskega leta, pa se to ni zgodilo. Za nespoštovanje dogovora je odgovorna sedanja vlada Mira Cerarja, ki bi morala prodajo realizirati. Danes Evropska komisija razmišlja o visoki kazni, morda celo o vračilu vloženega državnega kapitala v banko. Kazen bi morala zadeti odgovorno osebo in ne davkoplačevalce RS. Predsednik Cerar je namesto Evropske komisije raje poslušal »banksterje«, ki so mu predlagali preložitev prodaje, ker se bojijo, da bi novi lastnik začel pregon zoper vse, ki so sodelovali v dosedanji kraji kapitala.

Kako naj nekdo zaupa spoštovani državi, če njeni najodgovornejši ne spoštujejo sprejetih dogovorov? Kričati o tem, da nam Evropska komisija ne pomaga dovolj pri sporazumu o arbitraži, je podobno popotniku, ki se je izgubil v puščavi. Nikogar nima, ki bi mu lahko pomagal, ima pa pravico, da kriči, kako se mu dela krivica. Zelo kvaliteten odgovor na to kričanje je objavil spletni časopis Domovina v članku: Drugačna resnica o »najprestižnejši ruski univerzi v Kopru«, kot nam jo predstavlja vlada, (spletni časopis Domovina, 3.2.2018):

»Boleča zunanjepolitična dediščina mandata Cerarjeve vlade bo, da smo se za prgišče evrov prodali Rusom in se s tem mednarodno osamili. Postali smo trojanski konj Rusije za vstop v EU, naše dvoličnosti in sprenevedanj pa imajo naravni zavezniki iz EU in NATO dovolj, kar se vidi v njihovih medlih stališčih okrog spoštovanja arbitražne odločbe in še kje«.

Postali smo ujetniki neke socialistične ideologije, ki je bila rojena v Rusiji in katere člani smo prisilno postali Slovenci. Prisilno, ker nas je peščica komunistov vključila v ta popolnoma nedemokratičen, uničujoč komunističen sistem. »Študentov univerze Džerdžinski« danes ni več, so že pokojni, ostali so njihovi sinovi in vnuki, ki danes gospodarijo v Sloveniji ob podpori predsednika vlade Mira Cerarja in njegovega nesposobnega zunanjega ministra Korla. Kako dolgo še?”

Ivan TOMŠE, Brežice, 23. februarja 2018

Protest: Ne odločajte o otrocih s posebnimi potrebami na hitro!

“Starši, ki imamo otroke s posebnimi potrebami, se ne strinjamo, da bi parlament po skrajšanem postopku spreminjal zakon o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami,” je zapisano v pismu Spletnemu časopisu o predlogu, ki ga je prva podpisala poslanka SMC **Jasna Murgel**, ob njej pa še 23 poslancev SMC (od 35), šest poslancev Desus (od 11) in nepovezana poslanka **Mirjam Bon Klanjšček**.

Ta zakon je le eden v veliki množici poslanskih zakonov, ki so jih ta mesec nenadoma vložili poslanci vladnih strank in zahtevali hitro odločanje državnega zbora. O načinu odločanja kolegij predsednika državnega zbora še ni odločil. Poslancem se pa najbrž mudi, ker sta do konca mandata le še dve redni seji in so za redni postopek že nekoliko zamudili.

Starši so zapisali, da odločanju po skrajšanem postopku ugovarjajo iz naslednjih razlogov:

“1. Sprejemanje zgoraj navedenega zakona po skrajšanem postopku je nesprejemljivo in v nasprotju s 142. členom Poslovnika Državnega zbora. Namreč, ne gre za manj zahtevne spremembe in dopolnitve zakona, ampak za pomembne spremembe, ki jih je potrebno sprejeti po rednem zakonodajnem postopku. Ker gre za občutljivo materijo, ki vpliva na korist in dobrobit otrok, je nujno, da je pri sprejemanju zakona vključena širša javnost oziroma vsi udeleženci (starši, vzgojitelji, učitelji, strokovnjaki,...), ki nastopajo v procesu usmerjanja otrok. S sodelovanjem udeležencev, predvsem staršev, imamo možnost da zakon skupaj oblikujemo na trdnih temeljih in tako omogočimo razvoj inkluzije in uspešne integracije otrok s posebnimi potrebami v sistem družbe.

2. Način sprejemanja zakona po skrajšanem postopku staršem onemogoča sodelovanje pri oblikovanju samega zakona, kar pa je zaradi cilja vzpostavitve sistema zgodnje obravnave in uspešne inkluzije nedopustno.

3. Določeni predlogi sprememb, ki se nanašajo na dopolnitve ZUOPP-1, so pomanjkljivi in neustrezni. Potrditev teh predlogov bi imelo negativen vpliv na razvoj inkluzije in sistema zgodnje obravnave otrok s posebnimi potrebami v sistemu družbe.

4. Menimo, da so ocena stanja in razlogi za sprejem predloga zakona pomanjkljivi.

5. Menimo, da so opisi ciljev in načel ter poglavitnih rešitev predloga zakona pomanjkljivi.

6. Menimo, da je opis finančnih posledic predloga zakona za državni proračun in druga javna finančna sredstva pomanjkljiv.

7. Menimo, da je 3. člen Predloga zakona popolnoma neustrezen in preveč posega v sfero družine.”

Pomislike so predstavili tudi v daljšem zapisu, ki ga v celoti predstavljam:

INKLUZIJA IN CELOSTNA OBRAVNAVA NA PAPIRJU

“Predlog za spremembo v 2. členu predlaga dodelitev spremljevalca otrokom s posebnimi potrebami, ki so usmerjeni v programe za predšolske otroke in izobraževalne programe s prilagojenim izvajanjem z dodatno strokovno pomočjo in v prilagojene programe, posebne programe in redne programe. S predlogom se ne strinjamo in predlogu ugovarjamo, ker menimo, da je za otroke, ki imajo avtistični spekter motnje in otroke, ki potrebujejo individualne prilagoditve, ter pristop iz ustreznih strategij, ki so pogojene z njihovimi motnjami v razvoju, biološkimi nevrološkimi motnjami, vedenjskimi težavami, gibalno oviranostjo, telesno disfunkcijo, vedenjskimi in čustvenimi motnjami z namenom, da se otrok čim bolj dobro inkluzira v učno okolje in sistem družbe, spremljevalec ni dovolj.

Spremljevalec, z končano peto stopnjo in brez znanja, ki je potrebno za delo z takšnimi otroci, ne zagotavlja ustrezen proces inkluzije otroka v učno okolje oz. družbeni sistem. Menimo, da je za takšne otroke ustrezen asistent. Spremljevalec nima znanja, iz ustreznih pristopov za uspešno inkluzijo otrok z posebnimi potrebami v redne oddelke, kar otroku, ki je usmerjen v skladu z ZUOPP – 1 omogoča uspešno vključitev v družbeni sistem. Spremljevalec tudi nima ustreznega znanja v razvojnih oddelkih in izobraževalnih oddelkih z učenci, ki imajo težke oz. težje motnje, kar bi takšnim učencem omogočilo razvijanje medsebojne interakcije z pomočjo določenih pristopov oz. prilagoditvami. (primer: razvijanje govora in socialne interakcije je zelo težaven proces v razvojnih oddelkih in izobraževalnih oddelkih z otroci, ki imajo spektru avtistično motnjo, ter govorne težave, kajti njihova socialna interakcija, govorne spretnosti in centralna koherenca so zelo šibke v razvijanju z zunanjo okolico, kaj šele medsebojno razvijanje socialne

interakcije je v takšnih oddelkih izredno težko delo, v tem primeru je ustrezna pomoč asistenta). Proces zgodnje obravnave otroka, se nanaša na takojšno intervencijo otroka, ki ima diagnosticirano določeno motnjo oz. je v postopku ugotavljanja z ustreznimi metodami in individualnimi prilagoditvami, ki so pogoj za uspešno otrokovo zgodnjo obravnavo, ter uspešno inkluzijo otroka. Starši trdimo, da je za proces zgodnje obravnave za otroka potreben asistent, zato, ker spremljevalec otroku ne zagotovi dovolj kvalitetnega programa zgodnje obravnave, ker nima ustreznih znanj. Zakonska opredelitev del, ki naj bi jih opravljal asistent je potrebno zakonsko določiti z zakonom ne pa z pravilnikom, zaradi naslednjih razlogov:

- oblikovanje samega pravilnika je dolgotrajen proces
- določitev delovnih nalog asistenta v skladu z pravilnikom ni ustrezna, ker so pristopi, ki so potrebni za otroka spremenljivi in zahtevajo delovne naloge v tem primeru prilagajanje, kar je v skladu z pravilnikom zamuden proces
- osebe, ki so trenutno sedaj in so bile zaposlene v nekaterih šolah, vrtcih kot spremljevalci niso hotele v svojem sklopu dela uporabljati posebnih individualnih prilagoditev in pristopov, ki so bili določeni v skladu z izdano odločbo o usmerjanju otroka, z utemeljitvijo, da zato delo niso plačane. Zakonska opredelitev delovnega mesta asistenta bi v tem primeru rešila tovrstne težave.

Zakon predlaga, da v primeru težav s prevozom iz kraja otrokovega bivanja v šolo ima minister možnost odločanja, da za otroka predlaga nastanitev v zavod oz. rejništvo, kar je za petletnega, šestletnega otroka izreden šok. Tak način ni ustrezen, ker uniči postavljene temelje za zgodnjo obravnavo otroka. Družina je temelj za uspešno zgodnjo obravnavo otroka. Iz družine izhajajo vse strategije, ki so usmerjanje v individualne pristope. Otroku bi na tak način bila odvzeta možnost zgodnje obravnave in trdimo, da bi primeri takšnih ukrepanj ogrozili mentalno zdravje otrok.

Predlagamo, da se zgoraj opisan primer rešuje z pomočjo asistenta, ki otroka lahko odpelje do – iz zavoda ali ustrezne šole in je ta tudi z njim v primeru, da otrok to potrebuje.

V drugih evropskih državah je asistent rutinski akter, ki nastopa v procesih zgodnje obravnave in inkluzije. V drugih evropskih državah imajo asistente, posebno v razvojnih oddelkih, rednih in posebnih oddelkih. Spremljevalec z svojimi osnovnimi nalogami otroku ne zagotavlja pogojev za zgodnjo obravnavo in niti za uspešno inkluzijo. Lahko trdimo, da je zaposlitev spremljevalca v okoljih, ki niso fleksibilno naravnana in odprta do novih znanj izredni odhodek za državno blagajno, poleg neustrezne pomoči za otroka. Menimo, da je zakonska ureditev statusa asistenta otroka z posebnimi potrebami nujna, če se kot družba ciljno strmimo k zgodnji obravnavi in inkluziji.”

SPOMENKA VALUŠNIK, DRUŠTVO VESELE NOGICE

ERIKA KRIŽNIČ, mati otroka z avtizmom

INES KOKALJ, prostovoljka za delo z otroci, ki imajo avtizem in raziskovalka na tem področju

MAŠA LESKOVEC MIŠKOVIČ, skrbnik omrežne skupine staršev, ki imajo otroke z avtizmom

Odprto pismo nekdanje novinarki Dela Maje Megla

1.2.2018 – Ker je pismo, ki ga je nekdanja novinarka Dela poslala na vrsto naslovov, zanimivo in pomembno tudi za javnost, ga objavljam v celoti. Nekoliko je povezano s člankom o ugotovitvi ustavnega sodišča o neustavnosti referendumске ureditve, ki se je pokazala ob presoji, ali je vlada ravnala

nepošteno, ko si je dodelila 97.000 evrov za kampanjo pred referendumom o zakonu o drugem tiru. To je storila po določbi zakona iz časov vlade Boruta Pahorja (2008- 2011), znani kot "Lex Čepin". Gradnja drugega tira je v poslovnem interesu lastnika Dela, podjetja Kolektor iz Idrije, ki je zadnji dve leti množično odpuščalo in zaposlovalo novinarje in urednike. Časopis Delo je o nepravilnostih v času pred referendumom, ki sem jih razkril v Spletnem časopisu, molčal. Povezan članek o možnih ozadjih tega je dostopen [na povezavi tukaj](#). Nekdanja predsednica uprave **Irma Gubanec**, ki je omogočila turbolentna dogajanja z množičnimi odpuščanji in zaposlovanji novih novinarjev, je bila nedavno imenovana za članico uprave Luke Koper. To brez žegna vlade, ker gre za državno podjetje, ni mogoče.

Tam se je ta nova uprave najprej lotila delavskega direktorja...

Pismo Maje Megla je takšno:

"Predsedniku države, ministru za pravosodje, sodstvu republike Slovenije, medijem, Društvu novinarjev Slovenije, Sindikatu novinarjem Slovenije, Sindikatu novinarjev Dela, spoštovani vsi!

Kljub letargiji v državi, ki se kaže v nemočni sprijaznjenosti, da živimo v do drobovja skorumpirani državi, naj bo tole javno pismo glas nekoga, ki se s tem ni nikoli pomiril in se tudi ne bo.

Kot veste je novi lastnik Dela, Družba FMR, pred dvema letoma po prevzemu Dela, v nekaj mesecih množično odpustil več kot 40 zaposlenih, med njimi več deset novinarjev in rednih honorarnih sodelavcev. Razvrstili so nas po tednih in mesecih, da bi se izognili pravnim določilom, ki veljajo za množično odpuščanje, ter bili gluhi na apele, da izbirajo poljubno in brez kriterijev. Po čistki je delodajalec zaposlil nove, svoje ljudi.

Od takrat je minilo dve leti. Večina novinarjev se je z nekdanjim delodajalcem pogodila in odstopila od tožb, ker smo prejeli ocene, da bomo tožbe izgubili. Peščica pa še vedno vztraja na sodišču. Tej peščici je v četrtek, 25. 1. 2018, popoldan, povsem nenadoma preko odvetnikov, nekdanji delodajalec poslal predlog poravnave. Zahteva je bila, da odgovorimo v petek, 26. 1. do 10.00. Delodajalec, ki se dotlej ni hotel pogajati za dostojno odškodnino, temveč je ponujal mizerni drobiž, je v petek, 26. 1. 2018 nenadoma pristal na konkretno višje zneske, **se nič pogajal, da bi jih zmanjšal**, pogodbo pa je hotel podpisati takoj, že v ponedeljek na sodišču, z enim od nas tožnikov ob devetih in z drugim ob desetih. V igri naključja je imel odvetnik, ki obe osebi zastopa, ob tistih urah obravnavo, zato se nismo mogli srečati. Po dveh letih neprijetnih spopadov z nasprotno stranjo je postala naglica močno sumljiva.

V ponedeljek, 29. 1. 2018, se je izkazalo, zakaj. Tisti dan je prispela sodba višjega sodišča, **PRVA V NIZU TOŽB DELOVIH NOVINARJEV, KATERO JE TOŽNICA NA VIŠJEM SODIŠČU DOBILA**. To posledično pomeni spremembe v prid ostalim novinarjem, ki so v tožbah. **Višje sodišče je v sodbi namreč pritrdilo, da je šlo za množično odpuščanje**. V sklepu Višjega delovnega in socialnega sodišča med drugim piše, da je Vrhovno sodišče »v sklepu opr. št. VIII Ips 282/2016 z dne 6. 6. 2017 zavzelo stališče, da se šteje, da je tožena stranka obšla zakonske določbe o odpovedi večjemu številu delavcev, če je ugotovila obstoj poslovnega razloga, nato pa v sklopu tega razloga podala odpovedi, ki jih je raztegnila na obdobje, daljše od 30 dni.« Višje sodišče je torej pritrdilo temu, kar trdimo novinarji, da je šlo za množično odpuščanje. In če je šlo za množično odpuščanje, je bil način, na katerega smo bili odpuščeni brez kriterijev in povsem poljubno, nezakonit. Dalje tudi navedejo, da se je pritožbi tožnice ugodilo in zadevo vrnilo sodišču prve stopnje v ponovno sojenje.

Zaradi dogodkov minulih dni zato na predsednika države,

ministrstvo za pravosodje, sodišče, novinarje in javnosti naslavljam sledeča vprašanja:

1. **Kako je lahko informacija o prvi v nizu rabsodb, ki pritrjuje, da smo bili nekdanji novinarji Dela odpušeni na nezakonit način, prišla do delodajalca prej, kot do tožnice, in je posledično ta v dneh, ki jih je pridobil, izkoristil prednost, ki jo je imel, namreč to, da je vedel, da je na višjem sodišču PRVIČ TOŽBO IZGUBIL, in se je zato hotel (vsaj s tremi, kot nam je doslej znano) poravnati in tožbe zaključiti?**
2. Odškodnine, ki so bile te dni predmet poravnave v situaciji, ko še nihče od novinarjev **NI VEDEL, DA JE EDEN OD NAS TOŽBO DOBIL (lastnik pa je to informacijo očitno imel)**, seveda mnogo manjše od tistih, ki bi jih lahko prejeli po sicer daljši in negotovi regularni poti!
3. Sodba na višjem sodišču je bila sklenjena 10. januarja 2018, nato so jo spisali in poslali na delovno sodišče prve stopnje, kjer so jo prejeli v četrtek, 25. 1. 2018. Ta dan je bila od tam šele odpremljena po pošti. To je dan, ko je za odločitev višjega sodišča očitno zvedel tudi novi lastnik. Glede na odpreme pošte je informacija najverjetneje pricurjajala do delodajalca iz delovnega sodišča prve stopnje.
4. Kdo je odgovoren, da prepreči takšno zlorabo in manipulacijo, kdo jo je dolžan raziskati in kakšne so sankcije?
5. **Kako naj kot tožnica zaupam, da bo na sodišču prve stopnje sedaj, ko mu je poslana tožba iz višjega sodišča nazaj v ponovno obravnavo, zagotovljeno pravično sojenje, če do delodajalca očitno ravno od tam curljajo informacije, zaradi katerih ukrepa, do toženih pa po regularni poti pridejo kasneje, in so zato zavedeni, zlorabljeni in zmanipulirani?**
6. Kako naj od tu dalje sploh še verjamemo v pravično sojenje?

7. In če so **LOVKE NA SODIŠČIH RAZPREDENE TAKO MOČNO V PRID
DELODAJALCEM**, kako naj zaupamo, da **bodo odškodnine za
nezakonite odpovedi pravične in ne le simbolen drobiž, s
katerim je pravici samo formalno zadoščeno, delodajalec
pa tega drobiža v svojem velikem žepu niti občuti ne!**

Upam in želim, da bodo pristojni zadevo razčistili.”

Maja Megla, nekdanja novinarka Dela

**Starejša pisma bralcev in zanimivi
prispevki:**

**Zidanšek: Erjavec in njegova
zunanja politika sta izgubila
kompas**

“Slovenska ljudska stranka nasprotuje vsakršnemu preuranjenemu sprejemanju zunanje-političnih odločitev, zlasti ko gre za priznavanje arabskih držav. Prav tako ocenjujemo, da mora zunanji minister RS Karel Erjavec, sicer tudi predsednik DeSUS-a, pri sprejemanju teh odločitev iskati visok notranje-politični konsenz in upoštevati nesporna zgodovinska dejstva. V SLS smo na stališču, da morajo Palestina in druge arabske države najprej priznati Izrael v sedanjih mejah in zagotoviti, da proti njemu ne bodo ponavljale agresije. To je primarni civilizacijski pogoj, da lahko stečejo demokratični procesi v zeleno smer. Priznanje Palestinske države je torej mogoče samo

pod pogojem, ko to dejanje zagotavlja vzpostavitev trajnega miru na Bližnjem vzhodu. Pri oblikovanju predpogojev za priznanje Palestinske države SLS izhaja iz zgodovinskih dejstev:

Generalna skupščina Združenih narodov je l. 1947 izglasovala delitev takratnega britanskega protektorata Palestina na židovski in palestinski del; odločitvi ZN je z očitnim kršenjem tega sklepa sledil napad arabskih držav Jordanije, Sirije in Egipta ter Palestincev na židovski del z deklariranim ciljem, da »Žide pomečejo v morje«, arabska agresija je bila poražena in vzpostavljena je bila država Izrael; tej prvi agresiji arabskih držav na Izrael so sledile nove neizzvane agresije. V obrambi pred agresijo l. 1967 je Izrael pridobil nova ozemlja med drugimi tudi vzhodni del Jeruzalema. Jasno je dejstvo, da so Palestinci zaradi svoje in agresije drugih arabskih držav izgubili določena ozemlja. Vendar to popolnoma po lastni krivdi in nimajo zato nikakršne pravice ta ozemlja terjati nazaj.

Če želimo zagotoviti mir na Bližnjem vzhodu, potem mora najprej priti do medsebojnega priznanja Izraela in Palestinske države. Vsako drugačno ravnanje spodbuja ponovno agresijo arabskih držav na Izrael in destabilizira Bližnji vzhod z resnimi posledicami tudi za Evropo in Evropsko unijo. Zato SLS ne podpira predloga zunanjega ministra Karla Erjavca. Je nedodelan in tudi če zunanjemu ministru priznavamo najboljše namere, bo njegov predlog imel za posledico opravičevanje neutemeljene agresije na neodvisno državo članico Združenih narodov in bo generiral nove napetosti med narodi Bližnjega vzhoda.”

Marko Zidanšek

Predsednik SLS

POKUKAJMO V OZADJE SLOVENSKE POLITIKE

“Državljan Republike Slovenije verjetno dobro poznamo

politike, ki vodijo državo. Verjetno pa malokdo razmišlja, kdo stoji v ozadju teh politikov. Kdo jim je pomagal, da so bili izvoljeni, kdo jim je svetoval pri nastajanju njihovih političnih programov, v katera omrežja so morali vstopiti, da so bili sploh izvoljeni.

Nobena tajna ni, da je sedanjega predsednika Vlade RS dr Mira Cerarja naplavila stara partijska garnitura na čelu z bivšim predsednikom CK ZKS tovarišem Milanom Kučanom. Takoj so ga vsi dominantni mediji podprli in pričarali državljanom, da gre za nov obraz, ki bo poskrbel, da bo v Sloveniji resnično delovala pravna država, da bo v tej državi vladala etika, morala in pravičnost, državljanji pa bodo postali pomembni nosilci politike.

Kaj od tega ni res danes vemo, zato priljubljenost Mira Cerarja pada iz dneva v dan. Skoraj nihče ne ve, da je Cerarju pomagal pisati program stranke njegov dober prijatelj dr. Matej Acetto, ki je danes sodnik Ustavnega sodišča, zato ni čudno, da je glasoval za drugi tir tako, kot je to želel Cerar. Malokdo ve, da so morali iz stranke takoj nekateri, ki so stranko dejansko postavili na noge. Niso bili pač kompatibilni s tistimi, ki so stranko dejansko prevzeli. In to ni bil dr Miro Cerar, ki je postal talec lastne stranke! Odšel je tudi eden najbolj znanih poslancev stranke Bojan Dobovšek, ker je želel zadržati pokončno držo.

Danes nastaja po istem receptu nov obraz – Marjan Šarec. Isti predlagatelji so ga naplavili, isti mediji so ga takoj ustoličili za najbolj priljubljenega politika v Sloveniji. Takoj za predsednikom države. Kdo mu pomaga sestavljati program ne vemo, saj ga še nima. Kaj pomembnega je doslej naredil za državo ne vemo, saj je deloval le v občinski politiki. Bistveno je, da ga je naplavilo pravo omrežje in Marjan Šarec mu bo moral zagotoviti plenjenje in izčrpavanje državljanov.

Bomo volivci ponovno nasedli?"

VLADAJOČA POLITIKA UNIČUJE ZASEBNO LASTNINO

Slovenska vladajoča politika vztrajno trdi, da moramo zaupati javnim institucijam in zasebnih institucij ne potrebujemo. To utemeljuje s tem, da edino javne institucije na področju zdravstva, šolstva, kulture, itd., zagotavljajo državljanom dostopnost do storitev in kvaliteto. V to kvaliteto so na primer vključene tudi čakalne dobe v zdravstvu in izkrivljeno znanje o domovini Republiki Sloveniji, ki ga prodaja šolstvo. Ljubezen do domovine in nacionalna zavest nista sprejemljivi za levičarje, ki živijo raje v multikulturni družbi. Družbi atentatov, eksplozij, in skrajno nepredvidljivega policijskega ukrepanja.

Državljanji smo bili v nekem bivšem sistemu navajeni čakati na avtomobile, na gorivo, na pralni prašek in druge dobrine. Zakaj ne bi danes čakali še na zdravstvene storitev? Logika čakalnih vrst ali čakalnih dob naj bi bila za zdravstvo nekaj normalnega.

Državno šolstvo uči, da so nas leta 1945 osvobodili partizani. O tiraniji nad lastnim narodom ni v učbenikih nič. Tudi ne o državljanski vojni in o pobojih po koncu druge svetovne vojne. Javno šolstvo je ostalo v nekih časih, ki jih ni več, ni več ene same partije, ki je določala učne vsebine. Domoljubnosti in resnice slovensko »demokratično« šolstvo ne pozna.

Skrajno negativen odnos politike do zasebne lastnine je viden tudi na drugih področjih. Spremenljiva je le zasebna lastnina »tajkunov«, ki so »ritolizci« sistema. Na področju dimnikarstva na primer politika posega »v javnem interesu« v zasebne male kurilne naprave. Določa namesto lastnikov število

pregledov in meritev ter določa, kdaj naj bi dimnikar prišel očistiti malo kurilno napravo. Zasebniki so po mnenju politike nesposobneži, nevedneži, da bi sami skrbeli za svojo lastnino.

Vebrov neosocializem bo rešil vse probleme. Odvzel bo vse premoženje lastnikom in spet bomo vsi enaki reveži !!!

IVAN TOMŠE, Brežice

Zaplankana slovenska zunanja politika

Leto dni je minilo, odkar je Slovenija dobila najpomembnejšega in najbogatejšega zeta, predsednika Združenih držav Amerike **Donald** **Trumpa**. Kaj je slovenska politika naredila, da bi ga pripeljala v deželo, od koder izhaja njegova soproga? Zakaj ga še ni bilo na obisk v Slovenijo?

Amerika ima v Ljubljani svojo ambasado, zato je slovenski zet zelo dobro seznanjen, kaj vsak dan pišejo o njem slovenski mediji in kako se do njega obnaša trenutna vladajoča politika. Vsak dan lahko prebiramo, kaj vse počne narobe predsednik ZDA. Da naj bi bil morda celo neuravnovešen in sploh ni sposoben voditi tako velike države sveta. Slovenska vladajoča politika bi ga že zdavnaj zamenjala, saj ima številne izkušnje z zamenjavami kadrov nasprotne politične opcije. Tudi uspešnih ta politika ne prenese, če pa niso poslušni, potem ni »šanse«, da bi lahko bili takšni ljudje v visoki politiki.

Donald Trump ni kompatibilen z **Mirom Cerarjem** in njegovim nesposobnežem **Karlom Erjavcem**. Bolj zaupata Putinu, ki ni slovenski zet, je pa garant, da bivša partijska družčina Kominterne ne bo propadla. Če bi pripeljali predsednika ZDA v Slovenijo, bi se morda lahko pogovarjali o morebitnih vlaganjih ZDA v slovensko gospodarstva, če pa so ljubimo s Putinom, je jasno, da se bodo polnili le žepi njegovih

podpornikov.

Na koncu pa ne gre le za morebitne koristi, ki bi jih imela Slovenija od svojega zeta. Bonton veleva, da je vljudnost tista, ki jo je bilo že zdavnaj potrebno izkazati **Malanii Trump** in njenemu Donaldu. Se še spomnite, kaj so počeli sosodje, ko je bila njihova Slavica prva dama Formule ena?

IVAN TOMŠE, Brežice

Opozorilo: Pisma bralcev Spletni časopis objavlja s soglasjem avtorjev, poslana morajo biti po elektronski pošti. Pisma morajo biti podpisana z imenom in priimkom. Pripisan mora biti polni naslov in telefon za preverjanje. Naslova in telefonske številke spletni časopis ne objavlja. Načeloma, razen pri odpravi povsem tipkarskih napak, časopis v vsebino ne posega. Kot odziv pod teksti načeloma v spletnem časopisu lahko objavite kakršnokoli spodobno mnenje. Pri pismih bralcev v tej rubriki pa ni nujno, da bo objavljeno vse, kar prejmem.